

B3

A3

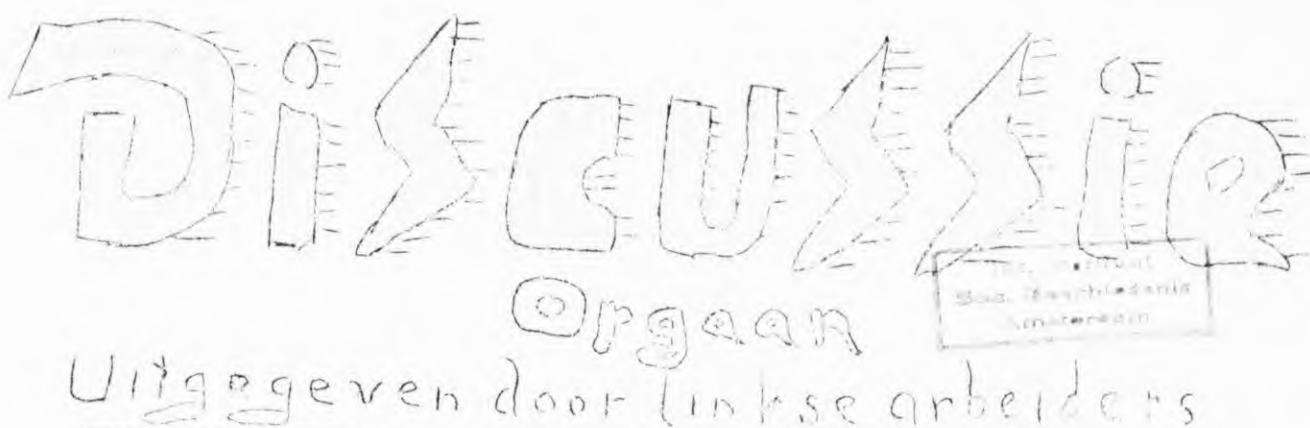
B4

A4

B5

A5

B3

No. 16

Ed. 1935

NAAR EEN NIEUWE ARBEIDERSBEWEGING. II

Dit optreden van de bezitterde klassen geschied geenszins uit hun "vrijheid". De dwingende kracht, die hen opeist, is de tot stand van het kapitalisme zelf. Het bedrijfsleven en daarmee het maatschappelijk leven kan alleen functioneren als er volocene winsten gemaakt worden. Staandeert dat, dan komt het bedrijfsleven voor een goed doel tot stilstand. Niet verspreiden van een nieuwe winstbasis is daarom de eerste eis van de bezitterde klassen. Voor het maatschappelijk leven is het in de eerste plaats nodig, dat de groot-kapitalen worden beschermpt, aangezien deze het belangrijkste deel van het maatschappelijke bevolkingsbestrijken. Zo doende moet de leiding van het maatschappelijk leven steeds meer op de groot-kapitalen overgaan. Of anders gezegd: De concentratie van het bedrijfsleven moet zich politiek uitspreken in de concentratie van de politieke macht in den handen van enkele machtskapitalen. En naast de concentratie van de politieke macht in de handen van enkele machtskapitaal-groepen door middel van densstaat loopt de noodzaak het leveraarder massa's omlaag te drukken ter wille van de rentabiliteit. Deze ontwikkeling is de ontwikkeling naar het fascisme, die onvermijdelijk uit de gang van het monopolie-kapitaal opgaat. Het betekent dus het einde van de democratische ontwikkeling der maatschappij. De "democratische rechten" het kiesrecht, vrijheid van verenigen, van drukpers en van veralgemeen moeten aan banden gelegd worden. Het zijn rechten, die alleen toestaan kunnen worden aan organisaties, groepen en personen, die zich onvoorwaardelijk aan de politiek van het monopolie-kapitaal onderwarpen.

Het Nationaal Socialisme.

Op het eerste gezicht schijnt het, als of de arbeiders zich tegen deze drang naar de openlijke dictatuur van het groot-kapitaal zullen verzetten. Toch is dat niet zo. Integendeel, het is meer waarschijnlijk dat de arbeiders in West-Europa en Amerika het krachtig zullen ondersteunen. Dat komt, omdat de massa's zelf nog volkomen in de kapitalistische maatschappij- en wereldbeschouwing bevangen zijn. De bezitterde klassen richten zich tot de massa's, om de onerlijke strijd van klasse tegen klasse te staken en allen te zamen zich te wijden aan de belangen van de "Volks-

A3

B4

B3

B3

B3

A3

De strijd voor de Democratische Rechten.

Welke houding hebben de Revolutionaire arbeiders ten opzichte van de opheffing der burgerlijk-democratische rechten aan te nemen? Is het "verboden" revolutionaire plcht de politieke rechten tot het niveau van de "democraten" te brengen", zoals "De Fakkel" van 1 Febr. '55 schrijft? Wie kanen voor zijn partij? Wie kanen dat wie voor de "democratische rechten" vecht, vecht voor een kapitalistisch enkale handen zijn. De democratie hoort niet thuis in een maatschappij, waarin de arbeiders in een groot aantal in een veel kleinere bezitters, die langs deze weg hun tegenwoordigheid voltrekt, dan moet dit ook noodzakelijk op politiek gebied volgen. Dat is nooit altijd een oude, Marxistische leeswijze, dat de ontwikkeling van het bedrijfsleven zich afspeelt in de politiek. Vanuit de ontwikkeling van het kapitalisme gezien, is de monopolistische heerschappij van het Groot-kapitaal in kapitaal een stap vooruit. Bij de heerschappij van het onmiddellijk "terug" naar de democratische rechten, zoals het tegenwoordig onmogelijk is, naar het klein-bedrijf terug te dringen. Wie recht voor de "democratische rechten" probeert het rad der geschiedenis terug te dringen, zoals de handelsworsten vroeger deden, toen ze de fabrieken bestormden, om de invoering van Grondwet te verhindern. Men zou evenredig een verseniging kunnen oprichten, Elevators te verhindern.

12

-1-

B3

B3

B 2

14

De bittere waarheid is, dat voor de tegenwoordige strijd de honderd duizendtallen, ten slotte de miljoenen nodig zijn, om het staats-apparaat van de bezittende-klasse te doen slijden. Ook dit weet de grote massa heel goed. Haarven goed weet ze, dat nu niet het grote liberaal-prinsel in de massa geboren is, dat hen als onderscheid tussen de ene- en de andere le konden. Hier ligt het woonlike onderscheid tussen de arbeidersgroep voor en achter geschenken was de behartiging van hun arbeider, transportarbeider en haren in de strijd.

Hier ligt het woonlike onderscheid tussen de arbeidersgroep voor en tegen de arbeider en gezamenlijke strijd voor arbeiders en arbeid. De arbeidersgroep voor arbeider moet een behartiging van hun groepsbelang als doel hebben, boet haren in de strijd drenen en daarvoor hadden ze geen groot, allomvattend levens beginsel nodig. In de plaats van een bezield levens beginsel was een organisaties apparaat voltoende, om deze strijd te richten en te leiden.

Haar voor de honderduizend tellen, de miljoenen, die nu nodig zijn om te strijden, is een organisatrices apparaat bij machte der gelijke maatschappelijke krachten te richten en te leiden. En toch moeten ze eerst zijn en moeten ze in een gesenschappelike stroming geleid. Maar omdat deze organisatrices apart niet meer kan, moet er iets anders zijn dat deze functie verviert. En dat is, dat in en door de nood van den strijd een nieuw levensbeginsel binnen de massa's opgroeit. Het ontstaat niet door preken; men kan het niet van buiten af in de massa's brengen, zoals men bv. een fles vol-giet. Die grote eenheid van gelijk gerichtte klasse krachten groeit in onszelf de strijd zelf. Ze groeit in elke werkelijke strijd op als gevoel van klassee-eenheid. Daarbij kan ze slechts vast worden als deze klassee-eenheid op, dus als strijd voor vrijheid. En het bewustzijn, dat daarbij oproert, elk stukje geslacht, dat deze vrijheid lijk zelf keester worden over arbeid, over arbeidskinderen, over productie uitdrukt, is Communisme. Alle strijd-ervaring, die uitloopt in beheersing der klassee-krafft, sluit in de massa's nieuw levensbeginsel, vrijheidstrijd, communisme, en werkt in totaal als tot vaster discipline en solidairiteit brengt, dan ook welke vaste formele organisatie toen kan.

Het Communisme is dus niets anders dan ZELFvervrijding der massa's, de massa's moeten ZELFbewust, dat is comministies, zijn. Hier ligt het groot verschil met de Russen en hun Derde Internationale, die waren, dat het voldoende is, dat onbewuste massa's de Communistische Party tot reserven party maken, waarna deze het communisme opbouwt. De massa's zijn het werktuig, dat door de "party" wordt gehanteerd. Daardoor hebben de Russen het communisme verbonzen met de loon-arbeid, de Derde Internationale met karakterloosheid en bedrog temanover te maken. We moeten het communisme achter meer verbinden aan de toewijding van de klassee, aan de trouw, aan het beheer van het maatschappelijk leven door de grote, brede massa zelf, van de arbeiders-democratie.

— 1 —

B3

B3

- 6 -

Dit is in dit licht heel erg plat betrug als van de arbeiders wijs dat de vakbonden weer tot strijd-organen gemaakt kunnen worden, al dan niet door leiders, die meer strijd willen, verantwoord door andere die wel strijd willen. Dint niet te meer of minder strijdwil der leiders, noch de strijd wil der leiderszelft, maar de economische en politieke verhoudingen, die elk vakbond uitvoert. Daarom is en meer zo overtuigend van ditzit bestuur. De stadt heeft bijvoorbeeld haar organisatie in een voor de voorstanders goedkoop leidende omstandigheid gevestigd central het N.A.B.D.s. radikalisme, en daardoor hem contrariantie, trede haar revolutionaire woord-radicalisme, op de knieën gebracht.

Daarom blijft er voor de arbeiders die in strijd gaan tegen de man-
vallen op hun levensbeschouwingen een andere keuze dan de "wilie stakin".
Het conflict te Tilburg levert daar opnieuw het berijp van de
IJzer zijn daer in staking gezien tegen een loonsverlaging.
bij sonstamir afrijzen, niettegenstaande de vaker
als Molotov, base loonsverloringe aanvoerde.
hetzelft overbelgie om hier ledigen te
plegen. Het conflict was
3500 man, u
dans.

"Slechtje" is voor elkeen die de verhoudingen in het Zuiden kon
beleven. De stakers zelf wijzen de bewering dat er communistische invloeden
op het spel zijn, nadrukkelijk af. Op een vergadering die op de Wielerbaan ge-
houden werd en stampvol bezet was, hield een lid van het Stakers-Comité een
initiatieve, waarin hij zei: "dat van zekere zijde waarschijnlijkbaar op de
P.H.-voerder, waarin hijzelf gezet is, dat van zekere zijde - daarbij blijktbaar op de
in dit conflict". Niet alleen alius spr. - zou die invloed zo tot dusver
waarmaken houding der stakers kunnen doen veranderen, maar behalve dat wij
daarvoor ten zeerste wanen, willen wij die inname ook voorkomen.
Onder deze omstandigheden hebben hun zaak in o.a. Tilburg de
nieuwe strijdwormen gevonden; zij hebben hun zaak in o.a. Haarlem enom
en voor hen strijd zelf.

1